

Весела пісня

Олена Пчілка

(волинська пріповідка)

Згорів весь двір у чоловіка.
Страшенна шкода, превелика!
Сидить гослодарь на дворищі,
На сумнім, чорнім пожарищі,
Та й плаче бідний! Все пропало,
З добра нічого не залигло:
Не тільки хата, а й стодола,—
Усе згоріло навдокола.
Скотини навіть не здолали
Поратувать: в огні пропали
Корова й коні! — І остатні
Якісь там злидні тії хатні
Жиди беруть за довг колишній.
(Нехай їм Бог прощає вишній!...)
Знайшовши півня під рукою
Несе жидівка під пахою;
Хоть здобич не яка попалась,—
Та здасться все таки "на шабас"!
А з під пахи так вистромляє
Свій гребінь півень і співає!...
Побачив далі господаря,
Що там сидів як чорна хмара.
— "Гай-гай, господару!—мовляє
До його півень:— "не впадає
Тобі, мій пане, так робити,
Журитись так і сльози лити!
Дивись! мене в остатню путь
Тепера на заріз несуть,—
А я й на тее не вважаю:
Як бачиш ти,— собі співаю"!..
— Весела пісня твоя, друже!—
Мовля господар: — навіть дуже!
На тее-ж півень: Що й казати!.
Та вже ж однако пропадати,
То хоть не плакати, а співати!..